

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante C

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

quidem totius orationis ignari. Aliquando (sicut docet Donatus) significat Contra quam. Terent. in Andr. Nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui dicere. Ponitur etiam Ac, & Acti, post Perinde, similiter, aliter, ut Superbis perinde, ac si rex esses. Aliter accidit ac putaram, &c. Ac in compositione ponitur pro Ad, mutatione d litterae in cut, Accedo, Accipio, Accolo. In nobis antiquorum A. C. alius civis. AC. actio. A. C. C. acceptat, vel acceperat. ACIN. actionem, ACO. N. vel ACON. actionem vel actionem. A. C. V. a claro viro. A. CVB. AVGG. a cubiculo Augustorum. CSL. a consiliis. A. C. SL. E. C. a consiliis suae legationis & civitatis. AC. MR. Ancus Martius. AC. D. Q. T. P. actione dotis, quae tibi petitur. AC. D. N. actione Domini nostri. A. COSS. CI. a consiliis vel consiliariis civitatis. AC. L. AQ. actione Legis Aquilae. Acibo, penult. cois. Animal multum valens vi medica, in desertis Arabiae.

Acicilis, fructus est in Aegypto nascentis fruticis, quem Dioscorides tamaricis femini non dissimilem esse, & in aqua maceratum oculis mederi tradit. Sunt qui a Minois regis filia nomen accepisse putent, quam Apollo viavit. Vide Ruelum.

Acacia, sp. Spina est quae in Aegypto nascitur, arboris in modum frumicola, nunquam secula attollens, flore candido, & semine lupino simili, in folliculis contento: ex quo in pila contruso succus exprimitur, ejusdem nominis cum sua arbore, qui in umbra siccat, mirum in modum albrigit. [Aegypti. Gall. Effiane portant gomme Arabie. Ital. Acacia. Germ. Ein deins est tige d'humus in Aegypto / auf welchem man ein saft truct / dieses namens. Hisp. Arbol de la goma Arabica. Vng. Kökényfa.] Est & alterum acaciae genus, in Cappadocia Pontoque proveniens, Aegyptiae spinae similitudine, longè tamen minus & tenerius, & foliis raris. Vtramque speciem vide apud Diosc. lib. 1. cap. 115. Meminit & Plin. lib. 24. cap. 12.

Aciculus, Purus, innocens, minimè versutus. [Copt. tamin. Aegypt. Gall. Pur. simple. Ital. Puro, mondo semplice. Germ. Das schutts nicht verfert. Hisp. Puro, limpio. Pol. Prostacyk, Niemnik. Vng. Arsalan. Ang. White decote.] Inde Acacia: id est, Innocentia, securitas ab omni terrore: in qua Philosophorum nonnulli, summi boni constituerunt. [Aegypti. Gal. Bonté, simplicité. Ital. Bontà, semplicità. Ger. Washeit, fromdtat. Hisp. Cosa sin dobles. Pol. sama dobron. Vng. Arsalanfog, Ezygywof. Ang. Innocent simplicity.] Hac voce usus dicitur Dionysius nescio quis, quem auctorem nemo sequetur studiosus linguae purioris, atque Latinae elegantiae.

Acraea, Virga erat longa pedes decem, qua agros demetebantur: Theophrasti (ut scribit Apollonii interpret) primum excogitata. [Germ. Ein Weiruth. Aegypt. Sic dicta, ab a vocali, quae vim privandi habet, & verbo acrio, occido: quod cedibus, quae quotidie ob limitum perturbationem fiebant, si nem imponeret. Est etiam aratorum baculus, quo boves suos excitant. [Pol. Proci do roznierania rolq. Vng. Hf. asagy barta.] Vide Cael. Rhod. lib. 7. cap. 29.

Acanthus, Acanthis Suidae, Avis est, quam alii Acanthidè, alii Carduelem vocant. [Germ. Ein Distvogel.] Vide Acanthis. Est praeterea Acalanthus, canis nomen, didum (ut putat Suidas) a *ἀκανθα*: hoc est, acaudulando.

Acalta, x. f. p. proxima Violis, concolori amplitudine. Vincit numero foliorum marianam quinq; foliorum non excedentem eodem odore superatur.

Acalyphe, Acalyphe, Herba est, quam nostri *Vericam* vocant: dicta Acalyphe, teste Athenaeo, *καλυπτει* quod est, quod tactui non sit jucunda. [Hisp. charol. Gal. Orie. Ital. Oriea. Ger. Ein Nest. Hisp. Oriza. Pol. Pokrywa. Vng. Tsalon. Ang. nettle.] Est etiam ex genere muscarum, apud Aristotelem de Animalibus. Item piscis quoddam genus, quod & nostri *Vericam* appellant. Plin. (lib. 9. cap. 45.) inter *καλυπτα* connumerat: hoc est, inter ea, quae mediam habeant naturam inter animantia & plantas. Vide latius in dictione VRTICA.

Acantha, Acanthis, Herba eadem est cum acantho. Vide e CANTHVS.

Acanthis, Acanthis Suidae, Gall. Cardon sauvage. Germ. Die beist oder weidst. Ital. & Hisp. Cardo sylvestre. Vng. Zamar thús. Herba est foliis aculeatis, & candidis maculis, variegatis, quasi lacte conspersis: unde & Latini Spinam albam vocant. Officinae Panico nomine vocant *Sedegarim*.

Acanthis, Acanthis Suidae, Instrumenta Chirurgorum spinam piscium educendis, quae in purgatione haerent, idonea.

Acanthis, Acanthis Suidae, Proverbiū est, in indoctos atque infantes, ac mutos, aliis doctè loquentibus, aut musicæ ignaros, dici solitum. Tractū a mutis quibusdā cicadis, quae Acanthis vocantur, sive quod ejusmodi iuxta Acanthium urbem inveniatur, ut Stephano placet, sive (ut mavult Suidas) quod tales sint, quae inter dumos & spinas versantur.

Acanthica mastiche, Acanthica, Lachryma helixines herbae, de qua sic Plin. lib. 2. cap. 16. Helixine rara visu est, neque in omnibus terris est: radice foliosa, ex qua media veluti malū extuberat, contectū sua fide. Hujus vertex summus lachrymam continet jucundi saporis, Acanthice masticchen appellatam.

Acanthis, Acanthis Suidae, Herba est albae spinae similis, cujus meminit Plin. lib. 10. cap. 12. his verbis: Spinæ albae similis est spinæ illa, quam Graeci *Acanthion* vocant, minoribus multo foliis aculeatis per extremitates, & araneosa lanugine obductis: quae collecta, etiam vestes quaedam bombycinis similes fiunt in Oriente.

Acanthis, Acanthis Suidae, Gal. Chardonneret, ou chardonnerette. Ital. Gardellino. Germ. Ein Distvogel. Hisp. Serquerito. Pol. Serpień. Vng. Tincitica. Ang. A goldfinche. Avis stridula, quae & Carduelis: ita dicta, quod spinis & carduis pascatur. Nam *ἀκανθα*, spina est: *ἀκανθία*, spinetum. Avis vocalis est & in primis canora. Hinc proverbium à Calphurnio Aegli. & usurpatum: Aillye credible est si vincat acanthida cornix, Vocalem superet si turpis aedona bubo, Cornix quidè oblitperata est, sed minimè canora. Plin. lib. 10. cap. 74. Et acanthis in spinis vivit: idcirco & asinos ipsa odit, flores spinæ devorantes. Virgil. lib. 3. Georg. Littoraque halcyonem resonant, & acanthida dum. Quo tamen in loco Pierius Acalanthida legendum contendit, itaque in vetustissimis exemplaribus legi asserit Theod. Gaza pro Acanthide, verit Spinum & Ligurium, libro Aristot. 8. de hist. animal. cap. 3. Acanthis Callimacho est genus herbae, quae Latine Senecio dicitur, teste Plin. lib. 25. cap. 13.

Acanthis, Acanthis Suidae, vel *ἀκανθία*, & Aristophani *ἀκανθία*, Vng. Tfox. Avis est parva, stridula atque in primis canora: unde proverbium à Calphurnio Aeglog. 6. usurpatum. Aillye credible est si vincat acanthida cornix, Vocalem superet si turpis aedona bubo.

Cornix quidem oblitperata est, sed minimè canora. Hujus aviculæ vertex & alarum penae nigrae, & distincte viridi, Frons locusque sub mento nigris distinctus maculis, caeteris cardueli quae *spavinis* Graecis, Vngaris *Tincitica*, dicitur similis. Licet plurimi Acanthida & Carduelem eandem esse putent, ita dictam quod spinis & carduis pascatur: nam *ἀκανθα* spina est, *ἀκανθία* spinetum: Plin. lib. 10. cap. 63. Singulos gignunt Elephant, Camel, equi, Acanthis duodenos, avis minima. Et rursus lib. 10. cap. 74. Et acanthis in spinis vivit, idcirco & asinos ipsa odit, flores spinæ devorantes. Virgil. 3. Georg. Littoraque halcyonem resonant & acanthida dum. Quo tamen in loco Pierius acalanthida (qua voce usus est Aristophanes) legendum contendit, itaque in vetustissimis exemplaribus legi asserit Theodorus Gaza pro Acanthide apud Aristot. lib. 8. de hist. animal. cap. 3. verit Ligurium & Spinum. Est vero & Graecis *ἀκανθία*, ut apud Athenaeum, & diminutivè *ἀκανθία*, & *ἀκανθία* apud Pollucem: apud Aratum Spinus in aurora sibilans. Sed Acanthis & Spinus diversa ex illi mantur.

Acanthis, Acanthis Suidae, Gall. Acanthe, ou brauche vifine. Ital. Acanthe. Germ. Distel brenntam. Hisp. Yerna gigante, branca vifina. Pol. Barczy młaskij. Vng. Medea talp. Herba est quam officinae à similitudine, quam ejus folia cum anterioribus visorū pedibus habent, *braciam vifinā* vocant. Plinius duo ejus genera commemorat: quorum alterum aculeatum facit, & crispum: alterum leve, quod à quibusdam *Poleonta* vocari asserit, ab aliis *Metamphyllon*. Didum autem voluit Acanthū, ab Acantho puero in flore hujus herbae converso. Folia ejus in columnarum epistylis insculpi solent: unde & Marmorariam vocatam fuisse, autor est Dioscorides. Solent quoque pocula hujus sculptura decorari. Vide apud Virgil. 3. Aegli. Damoxas pocula sua ab acanthi sculptura commendat, quam ait: Et molli circum est ansas amplexus acantho.

Acanthis, Acanthis Suidae, Gall. Acanthe qui ne fume point. Ital. Legne sicche che non ardere non faciano fumo. Ger. Datt rud noi etto do net bein: has nicht reacht und dampft. Hisp. Legna que no humea. Pol. Suche drymokrure nie kuryj, Drypal. Vng. Szelesz. Ang. Dry trees which put in the fire but no reek. Dicitur ligna sicca, quae igni admodum & flammam facillè concipiunt, & quam minimum edunt fumi. Vide & nomē habent, ab a privativa, & *ακανθία*, fumus. De lignis ejusmodi videtur intellexisse Caro de Re rust. cap. 130. his verbis: Codicillos oleaginosos, & caetera ligna amuta cruda perspergito, & in sole ponito: perhibent bene, ita neque fumosa erunt, & bene ardebunt.

Acapnon, Acanthis Suidae, Mellis optimi epitheton est, quod ex fumo vitum non contraxerit. Vide Plin. lib. 11. cap. 16. Strabo lib. 9. mel *ἀκανθία* vocat.

Acapnos, Acanthis Suidae, majorana. Diosc. lib. 3. cap. 47.

Acaros, Acanthis Suidae, Eutex est aculeatus, qui & Osymyrine, & Chammyr-

Chamemyssine, & Latine Ruscum appellatur. Vide Ruellium. Accipit, dicitur, Fructuum privatio dicitur: quod enim fru-

Accipit, dicitur, Latine infructuosus. Accipit, dicitur, Gall. Petit ver quous nait de la cer, ou ciron. Ital. il carlate, che nasce nella cera, & il pedicello, o volo armente pedoc-

Accipit, dicitur, & Acatalecticus versus, cui nulla syllaba desitui opponit Catalecticus, cui una desit syllaba. Accipit, dicitur, Latine, cum accentu in penultima, Latine incomprehensibilis dicitur, si modo quis ita se loqui Latine putet. Cic. quidem Græca voce est usus epist. ad Attic.

Accipit, dicitur, parva juniperus. [Germ. Ein kleine Bese- lode Stant.]

Accipit, dicitur, juniperus magna. Accipit, dicitur, spina, cujus semina lenticulæ simile, minor est ta-

Accipit, dicitur, Germ. Ein Jagstschiff. Genus navigii avari. Plin. lib. 9. cap. 30. Aliam sibi in Propontide ysam esse canebat Mutianus prodidit, acatit modo carinatam, inflexa puppe, prora rostrata. Jul. Pollux scribit Acatium velum in na-

Accipit, dicitur, Latine Minime vilis dicitur: nam natus est ardeo, natus calor intensus.

Accipit, dicitur, avi, are, luxa canto, una canto. [Gall. Chantier in an agra. Ital. Cantare appreso. Germ. Singen. Hisp. Cantar circa a gran lugar. Pol. Wyjczywa. Vng. Egyvencsek. Ang. To sing together.] Stat. 4. Syl. Sumo animum, & magni rami-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, pro. adeo, venio, appello. [Gall. Accipit, dicitur, Gall. Approcher, se tierer. Ital. Avvicinare, appressare. Germ. Heranbringen. Hisp. Avanzar a lozara, astra celi. Pol. Przybliżyć. Vng. Helyre közelebb. Ang. To come near.] Constructionem eandem habet, quam reliqua verba, que morum ad locum important: nimum in nominibus propriis oppidorum aut pagoru: ac-

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

Accipit, dicitur, quom digressio longior est quam ipsa res. Translatum a mulionibus, qui prater legitimum onus vascula quædam superimponunt. Thylacus enim est, culcus sive mantica parata gestandis oneribus: vide Lucia. in encomio Demost. Simile huic est, Accessio capite major. Invenitur etiam Accessio pro adventu, sicut Decessio pro recessu. Cic. 2. Offic. Eorum neque accessione vitam meliorem fieri, neque decessione pejorem. Accessio in febribus dicitur morbi ipsius exasperatio, quom scilicet recurrenti malo, ad pugnam imitari natura vis, Græci paroxysmon, natusque pater dicitur accessio febris.

folibus auras Accipiant, redduntque. Interdum recipere. Lucil. Sic inquam veteratorem illum veterem lupum Annibalem acceptum. Interdum tractare, tam in malum quam in bonum. Terent. in Adelph. Ego abis te miseris sum acceptus modis. Cicer. Roga ipsum quemadmodum ego cum Arimino accipi. Interdum probare ut, Accipere legem populus dicitur, quam jubet & probat. Accipere nomen, pro eo quod vulgus Gallicum dicitur: *accipere à la monstre*. Livius 1. Bell. Punic. Itaq. si suum nomen Dictator acciperet, se comitis intercessuros dicit. Dicimus etiam Accipere conditionem, colorem, sex, aera, libertatem, &c. Hujus compositum est Praecipio. Accipere iudicium dicitur reus, cum patitur à Praetore danti iudicis in eam rem, de qua movetur controversia. Cic. in Orat. pro Quintio: Iudicium quin acciperet in ea ipsa verba quae edebat Navius, non reculare. Vide Horomani Lexicon.

Accipit, nomen ex participio, gratus, vel iucundus. [כְּרִיב] *accipit*. Gall. *agréable*. Ital. *qual è aggradevole*. Germ. *angenehm*. Hispan. *agradable*. Pol. *przyjemny*. Vng. *szép*. Ang. *agreeable*.] Cels. 1. Bell. Gall. Maximè pich accipit erat. Acceptum, a accipi, absolute dicitur quicquid ad alios accipimus seu dono, seu mutuo, seu alio quovis modo. Plaut. in Truc. Hic ratio accipi scribitur. Contrarium est Datum, sive Expensum. Vnde Tabular accipi & expensi dicebantur libri mercatorum, in quos referebant tam ea quae accipissent, quam quae expendissent. Cicer. pro Roscio Comodo: Si tabulas Fannius accipi & expensi profert suas in suam rem suo arbitrata conscriptas, quo minus secundum illas iudicetur, non recuso. Hinc

Accipium ferre, Est pro accepto habere, & fateri se accepisse, etiam si nihil sit acceptum, scribere in tabulis se accepisse. [כְּרִיב] *accipio*. Gall. *recevoir*. Ital. *ricevere*. Germ. *empfangen*. Hispan. *recibir*. Pol. *przyjmować*. Vng. *szépvenni*. Ang. *accept*.] Tracta est loquendi figura à civium Romanorum consuetudine, qui summa diligentia omnes tabulas accipi & expensi conscribant, in quibus quid ab aliis accepissent, aut quid ipsi aliis ereditissent, perscribere solebant, quemadmodum ex Verrina tertia, itemq. quinta & multis aliis locis intelligitur. Frequentius tamen est, apud probatos scriptores in eadem significatione, Acceptum reculo: de quo plura suo loco sumus dicturi. Hinc sit Acceptilatio: de quo infra. Dicitur etiam pro acceptum ferre, acceptum facere, & acceptum habere. L. 7. D. de acceptilato. A. Agellus Namerio Nigidio acceptum fecit. Accepto ferre rationibus aliquid, est quod Gall. dicimus: *Coucher sur le livre de dépenses*. ut L. 91. §. 4. D. leg. 3. Accepto vel acceptum rogare dicitur, qui stipulatur an id quod promisit, creditor acceptum habeat. Contra accepto liberare dicitur creditor, cum debitori stipulanti, respondet se acceptum habere. Haec omnia sicut apud Horomanum in Lexico.

Accepto item frequentativum, quo antiqui usi sunt. Pacuvius Teucro: Haud linam Quicquid profari priusquam accepto quod peto. Ex Nonio.

Accepto, as, acc. frequentativum ab accipio: significat Accipere solum. [כְּרִיב] *accipio*. Gall. *recevoir*. Ital. *ricevere*. Germ. *empfangen*. Hispan. *recibir*. Pol. *przyjmować*. Vng. *szépvenni*. Ang. *accept*.] Plaut. in Pseud. E. Quid debitas dare? Tibi ego dem? P. mihi licet verò, quia rationesque heri Ballionis curo, argentum accipio. Accepto item frequentativum, quo antiqui usi sunt. Pacuvius Teucro: Haud linam Quicquid profari priusquam accepto quod peto. Ex Nonio. Sed aut errat Nonius, aut apud eum pro accipio est leg. accipere. Nam accepto pro accipere dixerunt veteres non pro accipio, ut levasso, pro lavavero. Et in Pacuvii verbis haud sanè aliter accipi potest. Paulus Iurisconsultus D. lib. 26. Tit. 7. 1. 4. Sed si pupillus post pubertatem rationibus à tutore acceptis reliquationem ejus secutus usuras acceptaverit.

Accepto, verbale ab accipio. [כְּרִיב] *accipio*. Gall. *recevoir*. Ital. *ricevere*. Germ. *empfangen*. Hispan. *recibir*. Pol. *przyjmować*. Vng. *szépvenni*. Ang. *accept*.] Cic. in Top. Nam neq. aditionem, neque donationem, sine acceptione intelligi posse.

Accepto, aliud verbale, m. t. [כְּרִיב] *accipio*. Gall. *recevoir*. Ital. *ricevere*. Germ. *empfangen*. Hispan. *recibir*. Pol. *przyjmować*. Vng. *szépvenni*. Ang. *accept*.] Plaut. in Trin. Qui illorum verbis salis acceptor sul.

Accepto, acceptio. [Ger. *Empfangen* oder *empfangen*.] Plaut. Trucul. Des quantum vis, nisi quam apparer neque datur, neque acceptio. A verbali Accipio, videtur formalis.

Accepto, t. t. [כְּרִיב] *accipio*. Gall. *recevoir*. Ital. *ricevere*. Germ. *empfangen*. Hispan. *recibir*. Pol. *przyjmować*. Vng. *szépvenni*. Ang. *accept*.] Plaut. in Trin. Qui illorum verbis salis acceptor sul.

Germ. Ein Quittung/en Betätigung / in welcher man einen schick sagt etur anspach oder verbinding hab. Hispan. Alcala de fin y quieto. Pol. Kwit. Vng. Quittung. Ang. An acceptance.] Est liberatio (ut docet Modestinus) quae fit per interrogacionem & responsionem, qua debitor liberatur. Vt si dicam: Quicquid tibi per stipulationem promisi, vel ex stipulatu debui, habesne acceptum? Et tu respondeas: Habeo, acceptumque fero, id perinde est, ac si accepissem abs te per veram solutionem. A. Apocha verò (inquit Vlpianus) non aliàs, quam si pecunia soluta sit, appellari potest.

Accipiter, penult. corr. [כְּרִיב] *accipiter*. Gall. *oiseau de proie*, *comme essuyeur, faucon, faucon & autres*. Ital. *spaviere*. Germ. *Ein Raubvogel* / *als Habicht* / *Speibee* / *te*. Hispan. *Halcon* / *à leur generalment*. Pol. *laszka*. Vng. *szep*. Ang. *A falcon or any ravenous fowl*.] Genus est ad aves omnes rapaces; cujus species sunt sexdecim, praecipue tamen sunt, Buteo, Triorchis, Aesalon: de quibus vide Plin. lib. 10. cap. 8. Dicitur est ab accipiendo: hoc est, à rapiendo. Terent. in Phorm. Non rete accipiti tenditur, neq. milvio. Tantè velocitatis hoc genus avium, ut inde hyperbolica parcmia orta sit, Ocyor accipiter. *Accipiter* / *accipiter*. Quae venuste utemur, si ad famam aut ingenium aut nuncium, aut eiusmodi quippiam detorqueatur.

Accillo, [כְּרִיב] *accillo*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Item: *Richt* / *dergesehen thun*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Veteres dixerunt pro ineptire, delirare, vel insanire: item pro dissimulare ea quae maxime cupimus. Vt utique tractum est à moribus Accus anicula: aded ineptae atque delirae, ut & cum imagine sua in speculo reddita; tanquam cum altera muliere colloqueretur, & vellet nondum peritextas, à tela soleret detrahere, atque induere. Hinc proverbium manavit: In armis accipit, *in armis* / *in armis* / *in armis*. In eum qui sibi placet, seseq. quasi contemplant in armis, ut traditum est de Accone muliere, quae ad speculum ineptè sibi blandiebatur. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut reculeret quod maxime cupiebat. Vnde ab ejus quoque nomine Accillum dictum voluit, à *accipere*, sicutam dissimulationem, quam scilicet, quae maxime cupimus, nos velle dissimulamus. Cicerò Att. 2. Hoc, opinor, certi sumus, perisse omnia: quid enim *accipere* tandem? hoc est, quid dissimulamus? De hoc adagio vide Lucianum, Olympiodorum, & Eras. in Adagiis.

Accilmo, as, pen. prod. are, act. p. Exclamo. [כְּרִיב] *accilmo*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

Acclāmatio, verbal. f. t. [כְּרִיב] *acclāmatio*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

Acclāmatio, verbal. f. t. [כְּרִיב] *acclāmatio*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

Acclāmatio, frequentativum. [כְּרִיב] *acclāmatio*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

Acclāmatio, frequentativum. [כְּרִיב] *acclāmatio*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

Accline, adjectivum, pen. prod. n. t. flexum, incurvatum, jacens, humile. [כְּרִיב] *accline*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Et proprie in descensu dicitur. Hieronymus: Scabellum accline, & c. quia parte obliquum. Dicitur & Acclinus, na, nam, flexus & interclinus: quo usus est Ambrosius in Egeippo: Civitas, inquit, praerupta undique propè erat, interclina rupibus.

Accino, as, pen. prod. are, act. p. Ad aliquid flexo, inclino. [כְּרִיב] *accino*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Et proprie in descensu dicitur. Hieronymus: Scabellum accline, & c. quia parte obliquum. Dicitur & Acclinus, na, nam, flexus & interclinus: quo usus est Ambrosius in Egeippo: Civitas, inquit, praerupta undique propè erat, interclina rupibus.

Accino, as, pen. prod. are, act. p. Ad aliquid flexo, inclino. [כְּרִיב] *accino*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Et proprie in descensu dicitur. Hieronymus: Scabellum accline, & c. quia parte obliquum. Dicitur & Acclinus, na, nam, flexus & interclinus: quo usus est Ambrosius in Egeippo: Civitas, inquit, praerupta undique propè erat, interclina rupibus.

Accivis, sive Accivus, va, vum, per u, pen. prod. Quod est leviter erectum, & arduum, & proprie de ascensu dicitur, quasi in clivum acuminatum & sensum elevatū. [כְּרִיב] *accivis*. Gall. *Esprit* / *bari du sens, de simuler*. Ital. *lacrime, dissimulare*. Germ. *Wagstüchle* / *und nürsche* / *gehören treiben*. Hispan. *Hacer* / *à decir necelades, dissimular*. Pol. *laflanie, Zmieszanie* / *wimowka, szkamanochyca*. Vng. *Méltékél* / *szekedni* / *szégyenkedni*. Ang. *To be out of the mire, or to dissimble, to be mad*.] Cicero pro Cæcin. Populus cum tifa acclamavit ita esse.

nato. Germ. *Bersch gebildet*. Hispan. *Casa cueña arriba*. Pol. *Przykry dom*. Lapina. Vng. *Merebbk*. Ang. *stay*.] Cic. Quin. frat. *Es via pars valde acclivis est. Huic contrarium est Declive, sive Declivum, quod est inclinatum atque incurvum.*

Acclivitas, [*תונ* *gebild. an der Höhe*. Gall. *Le montant d' un terre, une legere rive de montagne*. Ital. *La montata, scorta*. German. *Das ring auffstigen eines Buhelo oder Bergstigen oite*. Hispan. *Aquel recueto en la arriba*. Pol. *Przykryty do wchodynia*. Vng. *As hegynek meredekjege*. Ang. *The slope of a hill*.] Casar. Ab eo flumine pari acclivitate collis nascitur.

Accludo, accludis, pen. prod. Vide in dictione Cludo.

Accolo, accolis, pen. corr. Apud, sive juxta colo. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Germ. *Benachbart, nachwohnen*. Hispan. *Mara cerca de lugar*. Pol. *Cypladum*. Vngar. *Melleitiskom*. Ang. *To dwell near*.] Liv. lib. 4. Hi dimissis circa omnes populos legatis, qui Herulicum mare, quique Tyberim accolunt, ad frumentum mercandum. Plin. lib. 4. Perfix rubrum mare scilicet accoluerit. Et lib. 3. cap. 1. Accolitur dextra laryaq; crebris oppidis.

Accola, pen. corr. Vicinus, ab Accolendo: id est, juxta habitando dicitur. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Accola montis, qui prope montem habitat. Accola Padis, Accola campi: qui juxta Padum, juxta campum habet domum. Liv. lib. 1. Passor accola ejus loci, nomine Cacus, ferox viribus.

Accommodo, accommodas, pen. corr. act. p. Adhibeo, ad apto, apte colloco. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. lib. 2. de Orat. Africano illi superiori coronam sibi in convivio ad caput accommodant. Idem lib. 1. Offic. Qui se ad Rempublicam, & ad magnas res gerendas accommodaverit. & Accommodare idem allquando, quod Commodare. Plautus: Cum a des panis accommodasset. Sed hoc rariis. Itaque eleganter & docte distinguit Com. Front. Commodo & Accommodo: Commodat, *comis*, aliquis mutuum pecuniam: Accommodat equum ephippium id est, aptat. & Accommodare etiam Jurisconsulti dicunt, pro benignè & ex aequo & bono contra summi juris regulas concedere. L. filio. D. de rit. nupt. Filio in libertam patrem idem juris quod ipso patrono ex sententia Legis accommodatur. Horomanus.

Accommodatio, id est, aptus. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. in Orat. contra Rull. Nummi singulis orationis generibus accommodant.

Accommodatio, adverbium id est, apte. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 5. Ven. Primum orationis officium que ad persuadendum accommodat.

Accommodatio, onis, f. t. Ipse actus accommodandi. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Accommodus, a. um. Idem quod accommodatus, aptus, idoneus. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Virg. 1. Aen. Est curvo anfractu vallis, accommoda fraudi.

Accredo, accredis, pen. prod. ex Ad & credo, una credo, creditibus accedo: sicut assensio sive Assentio, ad sententiam accedo. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Accredo, accreduis, obsoletum verbum. Idem quod accredo. Plaut. Neque divini, neque humani mihi posthac quicquam accreduas. Accreditum exiens accreduas, pro Accreditus esse a Plauto positum. Vt & suas apud eodem vergetes pro suis legitur.

Accresco, scis, accresci, ex Ad & Cresco. Idem quod Cresco, augeo. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.]

To grow, to increase.] Cicero de Invent. Flumen subitò accrevit. Sallust. in Cic. Quæ si tibi falsa objicio, redde rationem, quantum patrimonii acceperis, quid tibi litibus accreverit.

Accrementum, accrementi, n. f. Idem quod incrementum. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Plin. lib. 9. cap. 2. In mari autem late sapino, molliq; ac fertili accremento, accipiente causas genitales è sublimi, semperq; patiente natura, pleraq; etiam monstrifica repertiuntur.

Accretio, accretionis, f. t. Incrementum, ipse actus accrescendi. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. Tusc. Lunamq; accretione & diminutione luminis, &c.

Accubo, pen. corr. n. p. juxta cubo, ad jaceo, accumbo, discumbō. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Plin. lib. 9. cap. 2. In mari autem late sapino, molliq; ac fertili accremento, accipiente causas genitales è sublimi, semperq; patiente natura, pleraq; etiam monstrifica repertiuntur.

Accubatio, verbale, f. t. Cic. de Senect. Accubatio epularis amicorum. Idem in Officiis: Status, in cessus, sessio, accubatio. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Accubitus, accubitus, sive Accubita, accubita, Lectus in quo cubatur interdum. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Accudo, accudis, pen. prod. act. t. Cudendo addo, & proprie de pecunia dicitur. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Accumulo, accumulas, pen. corr. act. p. Amplifico, & quasi ad cumulū addo, augeo, coacervo. [*קול* *schachin, nigra*. Gall. *Habitans apud, visum a quo*. Ital. *Vicinus, habitante*. Germ. *Nachbar, Benachbart*. Hispan. *El morador cerca algun lugar*. Pol. *Sajpad spjadlak, ghor*. Vng. *Zomagd melitokom*. Ang. *A neighbour*.] Cic. 1. de Invent. Eloquio est idoneorum verborum & sententiarum ad inventionem accommodatio.

Acia, est filum aciculæ, uomenque ab acie habet. Titinius: Phrygio sui primò, beneq; id opus scribi: Reliqui acus, acisq; hero atq; heræ nostræ. Cels. lib. 5: Vtraq; optima est ex acia molli non nimis torta, quòd mitius corpori insidat. & In Lexico veten acia explicatur *ἀκία*, quin acia & acie ea etiam in eo exponitur *ἀκία*.

Aciferis, Securis arca, qua in sacrificiis veteres sacerdotes utebantur. Fels. & Glossarium.

Acicula, formatione, non significacione, diminutivum ab acu, ut inquit Priscianus. Est spinula quædam ex ferro, vel alio metallo, quædam acus similitudinem referens, qua utuntur mulieres ad ornatum capitis. [*ἄκικυλα*, *ἀκίον*. Gall. *Epingle*. Ital. *Abis de capo lo spilletto*. Germ. *Ein Spindel*. Hisp. *El alfiler* & *aguja peguina*. Pol. *Spilka*. Vng. *Vágo*.]

Acicula, Est piscis tenuis ac longus, qui & Acus dicitur. A Græcis *ἄκικυλα* appellatur. Est & herba hujus nominis, incultis in locis sponte sua nascens, plebis Atheniensis quotidianus olim cibus, odore ad daucum, reliqua similitudine ad chærephyllum accedens, exerta habens in vertice cornicula, quæ acie effigiem repræsentant: à quo habitu à Romanis vocata est Acicula. teste Dioscoride. Græcis dicitur *ἀκίον*, quo nomine & Latini utuntur.

Acidōton, pen. prod. *ἀκιδόν*. Herba est, quæ notiore nomine Poterium, *πότηριον*, & *ἄκιδον*, dicitur. Plin. lib. 25. cap. 9. eandem Phrynon vocat. Vide Dioscot. lib. 3. cap. 15.

Acidus, & Acidulus, Vide ACEO, es.

Acies, s. q. tria significat, Primò acumen falcis, gladij & similia que secant. [*ἄκίς* s. *ἄκισ* *ἄκισ* *ἄκισ* *ἄκισ*. Gall. *La pointe au tailloir d'une épée ou autre glaiue*. Ital. *Il taglio à punta di coltello, o di spada*. Germ. *Eisen scharff*. Belg. *Ein spij est scharpe am ten yser*. Hisp. *Hilo à punta de cosa aguda*. Pol. *Koniec albo ostrzy mierz*. Vng. *El. Ang. The edge of a weapon*.] Et dicitur *ἀκίς* dicitur: sive à Latino verbo Acuo, unde & Acumen deducitur. Cic. in Verr. Act. 4: Iam ante acies securium tuarū viderat. Colum. lib. 4: Obtusa enim, hebetiq; & mollis falx patorem moratur, eoque minus laboris efficit, & plus laboris affert vinitori. Nam siue curvatur acies, quod accidit molli: siue tardius penetrat, quod evenit in retulo & crasso ferramento, majore nisu est opus. Vng. 2. Georg. Ipsa acie falcis nondum reatanda, sed uncis Carpendæ manibus frondes. & Aciem ferri exterre, est adhibita cote acere. Plinius libro 26. cap. 3: Alii, quoniam vis eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferro aciem deterendam. Aciem trahere, proprium est aquæ, quum ferrum acuitur. & Secundò, Exercitus instructus: [*ἄκισ* *ἄκισ*. Germ. *Ein Schlachtfeld*. Pol. *Cyła, hufiec*. Vng. *hatalás sereg*. Ang. *The fore part of the army*.] & quum ad dimicandum paratus est: vel quòd acuto ferro armatus sit: vel certe quòd acuta fronte soleat collocari. Virg. Geor. 2: & campo stetit agmen aperto, Diciturq; acies. Et acies quidè instructa his vocabulis vocari solet. Frons, subsidia, cuneus, orbis, globus, alæ, turres, cornu, & quibusdā aliis. Atq; interdū pro ipso consuetū & prælio sumitur. Tacit. lib. 20: Prima acie fusum, vitium, vincuntq; Romanum. Et lib. 14: vincendum illa acie aut cadendum. Hinc locus proverbiorum: In acie novacula, *ἀκίς ἐν ἀκίᾳ*: hoc est, in summo discrimine. Homer. Iliad. 1. *Ναὺς ἄκίς ἐν ἀκίᾳ*: hoc est, in summo discrimine. Plinius libro 26. cap. 3: Nunc ceterum cunctis sita res in acie novacula est. Vivantne an tripi exitu absumantur Achivi. Vide Sophoclem in Antigone. & Tertio, oculi lumen. [*ἄκίς* *ἄκίς*. Germ. *Ein scharffes Pol. Ostry mierz*. Vng. *Ény. Ang. The sight of the eye*.] Cic. de Somno Scipianis: Radius Solis acies nostra, sensusq; vincitur. Idem 2. de Nat. deor. Acies ipsa, qua cernimus, quæ pupilla vocatur. & Per translationem, Acies sumitur pro ingenij perspicuitate. Cicero in Catone Nonne nobis videtur animus, qui plus cernit & longius, videre se ad meliora proficiscisse autem cujus obtusior sit acies, non videt. & Hujus genitivum veteres tam Acie quam Aciei extulerunt. Salust. lib. 1. Historiarum, referente Gellio: Dabitavit acie pars, pro aciei.

Acinacis, pen. corr. m. t. Gladius Persicus. [Germ. *Ein Persischer Däam oder Dolch*. Belg. *Ein Schlachtfert der Perser*.] Horat. lib. 4. Cat. Vno & lucernis Medus acinacis immane quantum discrepat. Valerius Flac. Insignis manibus, insignis acinare dextra. Pollux acinacem esse interpretatur, *ἀκίνας* *ἄκίνας* *ἄκίνας* *ἄκίνας*: hoc est, Persicum quendam gladiolum, qui à femore suspendebatur. Herodotus quoq; lib. 3. autor est Pantheam Abradate uxorem, acinacem quem habebat, sibi jugulum aperuisse. Suidas verò Acinacem esse ait *ἀκίνας* *ἄκίνας* *ἄκίνας* *ἄκίνας*: hoc est, parvam Persarum hastam. In qua etiā sententia Arrianus fuisse videtur: omnibus tam hoc convenit, ut nominativus *ἀκίνας* esset. Unde & apud Latinos Acinacem per secundam vocalem, non Acinacis per tertiam, legendum videtur.

Acinōs, s. q. Dioscoridi, herba est tenuibus sicciq; surculis, ocymo similis, odoratu, sed hirsutus, ex qua coronæ fabricantur. Qujdam ex vulgo, *στυβίλιν* *ἄκίνας* vocant, Ictini Ocymastrum, quod plantæ Ocymum imitetur. [Ger. *Wahrschitten oder tinn Wahschitten*.] Plin. lib. 20. cap. 16. hanc herbam & coronarum & ciborum causa ab Aegyptiis scilicet asserit: & alio nomine Epitreton vocari, & nunquam florere.

Acinōs, ut pen. corr. masculini generis, & Acinum neutri, teste Nonio, in uva id dicitur quod vulgus *grano* appellat. [*ἄκινος* *ἄκινος*. Gall. *Un grain de raisin*. Ital. *Acino, grano d'uva*. Ger. *Trauben korn*. Belg. *Ein Weis*. Hisp. *El granillo de racimo*. Pol. *Ziarno pigodi wino*. Vn *Zobnag*. Ang. *A kernel in grapes, or in other soft fruits*.] Neq; solum uva, sed hedera sambuci, tribuli, mali punici grana, acinorum vocabulo continentur. Atq; in hoc à bacca differunt (ut Valla vul. lib. 4. cap. 28.) quòd acini inter fructus minores arborum fructumve densius nascantur: bacca verò dispersius & rarius: ut fructus lauri, olive, corniloti, lentisci, Bacca melius, quam Acini dicuntur. Nonnumquam tamen indifferenter ponuntur. Virg. in Gallo: Sanguineis ebuli bacis, minioq; rubentem.

Acinōs, sive Acinatius, Palladio, lib. 1. cap. 6. 7. [*ἄκινος* *ἄκινος*. German. *Trübwein*.] ut Vinum acinaceum, quod ex acinis aqua maceratis expressum est. Græcis *ἄκινος*: id est, secundarium vinum. Latini Loram vel Lotream appellant, sive acinis expressum est: ita dictum ad differenciam vini facti. Vpian. Siquis vinum, ff. De tritico vino vel oleo legato. Acinaceum plantæ vino continebitur. Hujus conficiendi rationem leges apud Cassiodorum lib. 12. Varr. Epist. ad Canonic. Venet. & Plin. 14. cap. 9.

Acinōs, a, um, ab Acinus dicitur, Quod multos habet Acinos: [*ἄκινος* *ἄκινος*. Gall. *Graines de pois de grain, poisins*. Ital. *Cosa piena d'acini d'uva*. Germ. *Das voll trauben korn ist Belg. Das bos soen/est coenen hest*. Hisp. *Cosa llena de aguellos granillos*. Pol. *Wielo ziarno wino*. Vn *magu xib*. Ang. *Which is full of kernels or grapes*.] ut, Vva acinosa. Dicitur etiam de aliis plantis, quæ semen habent ita dispositum, ut in uva acini. Plin. lib. 12. cap. 13: Afari semen acinosum fapens calidi ac vinosi.

Acipensēs, acipensēs, m. t. apud antiquos, piscium nobilissimus est habitus, qui unus omnium squamis ad os versus contra aquam nando meat. [Germ. *Ein fremder Fisch* *ist die Schupen geg dem topf*.] Hunc Plin. lib. 9. cap. 17. testatur suo seculo nullo fuisse in honore, quod se mirari ait, quum esset rarissimus. A quibusdam, eodem Plinio teste, Ellops, *ἄκινος*, vocatus est. Alii Callionymon, alii Anthiam, nonnulli etiam Callichthya appellaverunt. Huic olim tantum habebatur honor, ut à coronatis munitis cum tibus in convivium soleret inferri: ut in Saturn. testatur Macrobius lib. 3. cap. 16. De hoc pisce extat description Martialis lib. 13.

Acilasis, Tunica ab humeris non confuta. Festus.

Acilōs ex hares, qui hereditate privatus est: [*ἄκίλος* *ἄκίλος*. Gall. *Deshérité*. Ital. *Disheredato*. Germ. *Entrebet*. Hispan. *Desheredado*. Pol. *Gołota*. Vng. *lofokelky tozarat*. Ang. *Dishered*.] Hoc est, sine sorte, parte vel hereditate. Bud. in Comment. ling. Græcæ.

Acleti, [*ἄκλετι* *ἄκλετι*. Germ. *Daheressen* *vngladem*.] Adverbium, citra vocationem, citra invitationem, Proverbi loco dicitur, quoties quis invocatus accedit ad convivium, quod amici faciunt, & ceniperit. Hermol. in Plin. lib. 15. cap. 13.

Acidēs, penult. corr. m. t. [*ἄκιδες* *ἄκιδες*. Germ. *Ein ganung yfset bey den alten gdiandte*. Pol. *Kyrcynagati*. Vng. *Tollas huc tany*.] sunt tela quædam antiqua ad eò, ut nulsquam memorentur in bello. Legitur tamen quòd sint clava quædam breves eminentibus hinc & hinc acuminibus quibusdam, quæ ita in hostem jaciuntur religata loro, vel lino, ut peractis vulneribus, possent redire. Virg. lib. 7: teretes sunt acides illis Telasced hanc lento mos est aptare flagello.

Acinē, [*ἄκινος* *ἄκινος*. Pol. *Miodofy kmaca*. Vng. *Eletnek vinge*.] Vox Græca est, Galeno familiaris, quam Theodoros Gaza modoò vigorem, modoò florem ætatis interpretatur.

Acinōs, [*ἄκινος* *ἄκινος*. Latine incus. Germ. *Ein Ambos*. Belg. *Ein ambont*.] unde Pyracmon unus fuit ex Vulcani famulis, quod à calenti incude tanquam discederet. Virgil. Æn. Bronterque Steropæiq; & nudus membra Pyracmon.

Acmotheron, [*ἄκινος* *ἄκινος*. Ger. *Die scharffes dorant der Ambos scharff*. Pol. *Pion nektozym kowadla*. Vng. *Wid idke*.] truncus ille, qui impostam sustinet incidem.

Acceton, *ἄκινος*. [Germ. *tanter Hon g darin scharffes vrens am boten scharff*. Pol. *Trzfy*. Vng. *Szén miz*.] à Plinio lib. 11. cap. 15. optimum mellis genus appellatur, quod per se manat, quodq; nihil habeat retinimenti aut sedimenti admillum: Dicitur *ἄκινος*, quasi sine cubili. Nam sedimentum in vino, aliisque rebus liquidis, rusticorum nonnulli etiam hodie vocant *culbula*.

Acidētis, Prodigus, intemperans, immodestus, lascivus, libidinolosus, infrenatus, immoderatus. [*ἄκιδης* *ἄκιδης*. Ger. *Ein vngelugner Mensch* *dem piffen vnd scharffen verghees*.] Gellius lib. 19. cap. 2.

cap. 2. negat Latine veri possessionem ad verbum, impunitus, vel incoercitus, ut sit qui cupiditates non puniat, veluti inter- do frano, ab a privativa particula, & 29. emendo, co- frigo, castigo, coereco. Nec solum de hominibus, verum etiam de rebus dicitur, ut dicitur de 29. lingua infrenis. & Acola- stus homo, homo nihili, neque rei, neque frugis bonae. Gell. lib. 7. cap. 11. Budrus in Comment. protervum proprie signi- ficare putat, & qui sibi circa libidines temperare non potest. Unde Acolasti dici possunt, quos Latine Nepotes, vel Deco- stotes vocamus.

Acolyti, [Acolyti] Germ. Pnd. Inmigeleut. die sich nicht abweisen lassen noch gebieten. Polon. Niecham waz. Dicitur sunt, qui nullis minis ab instituto poterant revocari. Unde Stoici acolyti di- ci sunt, qui turpe putabant mutare sententiam. Unde Acolyti in Ecclesia olim dicebantur sacerdotum administrari quasi comites, sicut inter inferiores ordines in canon. enumerantur. & Dicitur Acolyti, quasi ad prohibiti, ab a privativa particula, & colyti quod significat prohibeo.

Acolythus, pen. prod. [Acolythus] Latine Consequens dicitur: sicut dicitur in 29. dicitur est, a sequendo. [German. Ein Diener oder Knecht der fur was sich auf seinen Herren wartet.]

Aconit, pen. con. [Aconit] Gall. Quercu a igni- fo. Ital. Cite. Ger. Harte Stein oder Schrotel. Hisp. Piedra para apagar heramientos. Pol. Osta, ostri kamio. Vng. Fankw. Ang. Aconitum. Latine conit sonat, vel caute. Est etiam Acone, ut a- pud Plinium legitur: sive, ut est apud Stephanum, Aconae, dicitur. Nomen oppiduli, vel portus Mariandini, non procul ab Hea- dia Pontica, ubi magna in copia provenit aconiti, quod (ut quibusdam placet) ab hoc loco nomen accepit Plin. li. 6. c. 11. Fortis Acone, veneno aconito dicitur. Vide in Onomastico.

Aconiti, dicitur, Latine idem sonat quod sine pulvere: hoc est, cura negotium & laborem. Quod eleganter expressit Horat. 1. Epist. Sine pulvere. Quia sit conditio vilis sine pulvere pal- mae Plin. li. 33. cap. 11. Aconitochus pluxit Dioxippus, qui Pan- cratio Olympicis circa pulveris iactum (quod vocant Aconiti) vici: coniti Nemea. Proverbia loco dicitur de eo qui sine su- dore victor evadit: ab athletis sumptum qui pulverem in sper- gebant corporibus ut se facilius comprehendere possent. O- vid. li. 9. Metamorph. Eadem forma dicimus, aconitum, sine su- dore: & aconitum, sine sanguine.

Aconitum, pen. prod. [Aconitum] Gall. Ter. Ital. Aconita, Napel- lo. Germ. Wolfswurzel, Wolfstraut, Wolfstrant. Belg. Wolfes- wort Hispan. Canela. Polon. Omieg. Herba, quae Cerberi spuma confecta, venenum efficacissimum contraxit, quo te- pore cum Hercules ab inferis traxit. Dicitur Aconitum, dicitur aconitum: hoc est, a conite, seu caute. Ovid. 7. Metamorph. Quae quia nascuntur dura vivacia caute, Mortales Aconita vocant. Sunt qui ab Acone porta seu oppido Mariandini deditur, iuxta Heracleam Ponticam, ubi e copiosissime provenit. Illinc enim non longe abest Acherusia specus, per quam Her- cules Cerberum ad inferos fertur pertransisse. Alii Aconit- um dicitur putant, quod dicitur: hoc est, sine pulvere aut terra proveniat. Plin. lib. 27. cap. 3. Nascitur Aconitum in no- dis caulis, quas Aconas vocant. Et idem Aconitum quidam dicitur, quod nullo ne pulvere quidem nutriende proveniat. Alii dicitur aconitum derivat, quod est accelero: quia morte accelerat. Alii, quoniam via eadem in morte esset, quae coti- bus ad feri aciem deterendam, statimq; admota velocitas sentiretur. Haec Plinius. Alio nomine dicitur Patalianches, aconitum, quod pantherae eo gustato statim strangulatur. Quod qui putant eam herbam esse, quam Napellus vulgo vocant, sed non est.

Aconitum, [Aconitum] Gall. Comete. Ital. Comete. Germ. Ein Com- ete mit ein Pfeil. Belg. Comete stenen gheseit yuen. Hisp. Comete del oelo. Pol. Cometa zhyalam. Vngar. Völkkös futo szilaly. Angl. Comete, starrs si called. Sunt stellae crinitae, seu impres- siones: dicitur dicitur aconitum: hoc est, a jaculo: quia (ut Plinius scribit lib. 2. cap. 25.) jaculi modo vibrantur ocyssimo volatu. Et his quibusdam breviores, & in micronem fastigiatas Xi- phias vocantur, quae sunt omnium pallidissimae, & quodam gladii nitore sine radiis.

Aconitum, [Aconitum] Germ. Ein besondere art von Schlangen. Po- lon. Wężowica. Vngar. Tarka kigy, korta kigy. Serpen- tes quidam duorum cubitorum magnitudine, figura, circa ca- put crassa paulatim in tenuem abeunte, colore viridi, albo minutis quibusdam maculis confecta, quae quandam grano- rum similitudinem repraesentant. Unde & Cenchrides dicitur, & a Latini nonnullis Miliarie vocantur. Aconitum autem dicitur aconitum: hoc est, a similitudine jaculi. Mira enim celeritate progrediuntur, non Hexuosis spiris, ut reliqui ser- pentes, sed recto quodam tramite sese quodammodo ejacu- lantur. De his Aetius lib. 13. cap. 27. & Lucanus lib. 9. Vide in- fra in dictione CENCHRIDES.

Acolp, pen. con. n. [Acolp] German. Ein oder Da für die Wölde vñ

Besichte oder Insul der Spanadern. Polonicé, Lekcztima. Im- longo vitio dicitur, confectiva. Vngar. Firasztos Lankadls el vno orosoz. Medicamenta lassitudines & fatigationes levantia, imposito ex re vocabulo, dicitur. Plin. lib. 29. cap. 32. Ad omniaque quae acopis curantur, unguentumq; pariter & medicamentum est.

Acopis, Gemma, nitro similis, pumicosa, aureis guttis stella- ta, cum qua oleum subservecatum perunctis lassitudine sol- vit, dicitur. Plin. lib. 37. cap. 10.

Acopos, penult. con. [Acopos] German. Ein fremder Damm- hat je drei vñ drei Stetter. Dioscoridi, Herba est succico- sa, gravi odore, flore holens: quae & Anagyris vocatur à Plin- io, à Dioscoride etiam Anagyris, dicitur. Vulgus ob odo- ris gravitatem Lignum fatidum appellat. Hujus semen, quod in oblongis corniculis habet, commandacatum vomitio- nes ciet. Unde factus est locus proverbio: anagyris nullo, Anagyris movere, quo utitur in eos, qui obfutura sibi com- movent.

Acor, Vide ACEO.

Acornif, p. [Acornif] German. Ein besondere Distelart, die mit sich so mas Anachylu nennet. Herba est ex genere acanacearum spinam habens pro folio, vernaculo cneco similis, color tamet rufus, succum pinguem & sanguineum fundens, dicitur. De hac Plin- ius lib. 20. cap. 16.

Acorum, [Acorum] Dioscoridi. Gal. Galanga. Ital. & Hisp. Aco- ro. Germ. Der Apoteker Camus. Pol. Tatarische yela. Plinio Aco- ros, Herba est, folia habens iridis, radicesq; illi non abhemi- les, gustu acres, odore non ingratis, easq; complicatas, nec ita rectum, sed in obliquum adhas. Et huc verus acorus Galan- ga crassa, teste Amato Lusitano in Dioscorid. qui Galeni, Plin- ii, & Dioscoridis de eo locos optime, conciliavit. Alii volunt esse Calamum aromaticum officinarum, non vero Ga- langa, sed earundem acorum dicitur. Theophrasti, & caetera Virgilii, Vide Carex. Galanga vero esse speciem Cypri Ba- bylonici censent.

Acosmis, Idem est quod inornatus. [Acosmis] Vng. Osmay- nyra. Nam dicitur apud Graecos ornatum vel ornamentum significat. Lucret. lib. 4. hac voce utitur.

Aconia, Confusa quaedam rerum congeries: & significatio- nem contrariam habet huic dictioni Ornatus: quali dicas, in ornatum vel ornatum neglectum, Graec. dicitur Bud. in Com.

Acquiesco, n. t. Rei alicui quietis & omni gratia innotuit. [Ac- quis] Gall. Serpente. Ital. Riposati, Acquiesce. Germ. Nicht eint- sach beruhen. Belg. In ruste. Vng. nyugodni. Pol. Przejmowolam. Vngar. Mozh nyugodni. Angl. To rest. Seneca: Nihil- lo miseror ero, si laesa cervix mea in manipulo ferri acqui- escat. Nonnunquam accipitur pro simplici suo quiete, dicitur. Cicero. Artic. lib. 7. Acquiesco enim, & ad te scribens, & legenti tua. Ibid. Vitandi calor causa Lanuvii tres horas ac- quieveram. Interdum translinitur Acquiescere, pro eo quod est, cum animi tranquillitate voluptateq; in re aliqua ver- sat. Ibidem Cicero: Nulla est res publica, quae me deleter, aut in qua acquiescam. Nonnunquam etiam pro eo quod est in re aliqua quietem suam & spem repositam habere. Idem de Amicit. Libenter enim senex in adolescentulum ebrietate ac- quiescit.

Acquiro, act. t. Quo, comparo, adipsos, consequor ab Ad & Quero. [Acquis] Gall. Acquiesce. Ital. Acquiesce. Germ. Erlamach ubertommen. Belg. In verichte Hispan. Alcanar lo d'ofredo. Pol. Dostawiam, xobowam syje. Vng. kerikk. Ang. To purchase. Cic. de Amic. Semper aliqui acquirendi sunt, quos diligamus, & a quibus diligamur. Interdum Acquiri pro Augeri vel conciliari. Plin. lib. 15. cap. 10. Quo genere & vino odorem acquiri putant.

Acrapala, [Acrapala] Ab Hippocrate dicitur ea omnia quae crapulae obdulant, quae admodum Adipsa, adipsa, quae suum prohibent. Inter Acrapala numerantur amygdale amariores, Acritissimus. [Acritissimus] Gall. Lade lemer. Ital. Im- broda. Ger. Ein Wozgen suppen. Hisp. Almorxo. Latine lentacul- lum dicitur, dicitur aconitum: hoc est, a vino non diluto, ut placet Plutarcho in Sympol. Sive quod apud Graecos jentacoli vice sumi solet, buccella panis meto macerata, sive quod iuxta me- dicos consilium in jenta culo vino meraciore sit utendum.

Acritissimus, penult. prod. [Acritissimus] Pol. Zaslaz. Vng. Borzsa, borzsa. Dicitur sunt homines vinoli, & mera- eius bibentes: quali dicas, vini mei pocula: dicitur enim me- rum est: dicitur autem inter pocula numerantur. Vide Cael. lib. 27. cap. 27.

Acratos, [Acratos] Gal. Pur, n. mela. Ital. Insiperato, puro. Ger. Bombilla: te. Invermischte vñ amigt vngscherm di Belg. Dage- mengt. Hisp. No se plato, no me colado. Latine purus, mela, in- temperatus, ab a privativa particula, & reido dicitur, dicitur, quod

